

Rapport

Datum: 29 juli 1998

Rapportnummer: 1998/317

Klacht

Op 26 mei 1997 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer D. te Antwerpen, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond. Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond (de burgemeester van Rotterdam), werd een onderzoek ingesteld. Op grond van de door verzoeker verstrekte gegevens werd de klacht als volgt geformuleerd:

Verzoeker klaagt erover dat ambtenaren van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond, toen op 24 juli 1996 zijn op 16 juli 1996 in Rotterdam gestolen auto met Belgisch kenteken was teruggevonden, hebben nagelaten het bedrijfsprocessensysteem van hun korps te raadplegen om na te gaan of zijn auto daarin als gestolen was vermeld. In dit verband klaagt verzoeker er voorts over dat het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond hem pas op 27 september 1996 heeft geïnformeerd over het feit dat zijn auto was teruggevonden. Tevens klaagt verzoeker erover dat het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond zijn verzoek om schadevergoeding in verband hiermee op 3 juni 1997 heeft afgewezen.

Onderzoek

In het kader van het onderzoek werd de beheerder van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Daarnaast werd twee betrokken ambtenaren de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven. Deze ambtenaren maakten van deze gelegenheid geen gebruik. Tijdens het onderzoek kregen de korpsbeheerder en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren. Tevens werd de korpsbeheerder een aantal specifieke vragen gesteld. Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. Verzoeker berichtte dat het verslag hem geen aanleiding gaf tot het maken van opmerkingen. De korpsbeheerder gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Bevindingen

De bevindingen van het onderzoek luiden als volgt:

. De feiten

1. Op 17 juli 1996 deed verzoeker bij het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond aangifte van diefstal van zijn personenauto met het Belgische kenteken AAA-BBB. Verzoekers auto was op 16 juli 1996 in Rotterdam ontvreemd. Naar aanleiding van de

aangifte werd verzoekers auto als zijnde gestolenesignaleerd. Naar aanleiding van de aangifte maakte de politie een proces-verbaal en een mutatierapport op. In beide werden, naast het kenteken van de auto, ook de naam van verzoeker, alsmede zijn adres in België en zijn telefoonnummer opgenomen.

2. De ambtenaren S. en L. van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond troffen op 24 juli 1996 verzoekers auto in Rotterdam aan. In de mutatie in het dag- en nachtrapport deelden zij onder meer mee:

"Aldaar stond een Belgisch voertuig geparkeerd, fabrieksmerk Volkswagen, type Golf D en voorzien van het kenteken AAA-BBB, kilometerstand 103.095 KM, terwijl dit motorrijtuig openstond en hierin de sleutels aanwezig waren. (...) Eigenaar zal door ROB (Registratie, Opslag en Beheer; N.o.) worden kgg (kennisgegeven; N.o.)."

3. Verzoeker kocht op 19 augustus 1996 een andere auto ter vervanging van zijn gestolen auto.

4. Het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond berichtte verzoeker op 27 september 1996 dat zijn auto was teruggevonden.

5. Bij brief van 3 oktober 1996 deelde het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond verzoeker onder meer mee:

"Rotterdam, 03-10-1996

. S., "Dit (motor)voertuig, waarvan u volgens onze informatie eigenaar bent werd aan bovengenoemd bureau gebracht wegens: DIEFSTAL en staat ter beschikking van de eigenaar. Voor het voertuig worden

per dag **vanaf 48 uur na datum plaatsing** stallingskosten á hfl. 15,95 per dag in rekening gebracht. Als de stallingskosten **hoger** worden dan de dagwaarde van het voertuig zal het voertuig ter bestrijding van die kosten worden verkocht. Het voertuig zal ten hoogste 1 maand op het terrein van dit bureau gestald blijven, waarna verkoop zal plaatsvinden. De opbrengst zal dan onder aftrek van de stallingskosten ter beschikking van de eigenaar gesteld worden. (...) PS. de kosten tot nu toe zijn: Fl. 1332.25."

6. Verzoeker deelde bij brief van 30 november 1996 het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond onder meer mee:

"Op 16 juli j.l. werd mijn Volkswagen Golf AAA-BBB op de L.-laan te Rotterdam-Schiebroek gestolen. Op 24 juli j.l. werd deze auto opgespoord en vervolgens geplaatst op Uw terrein aan de Veilingweg. Op 3 Oktober d.a.v werd mij in een brief naar T. (toenmalige woonplaats van verzoeker in België; N.o.) medegedeeld dat mijn auto afgehaald kon worden tegen betaling van de stallings- en takelkosten. Ik ben op 8 Oktober naar de Veilingweg gegaan om de auto op te halen. Daar heb ik gevraagd waarom ik zolang niet gehoord had dat de auto al zo snel gevonden was. En ook waarom ik niet b.v. per aangetekende brief daarover was verwittigd. Daar kwamen excuses zoals: de T.-se politie had U daarover moeten inlichten, de Belgische politie is wat dit soort dingen betreft niet zo secuur enz. Aan de hand van faxen die ik heb blijkt dat de T.-se politie nooit is ingelicht over de hele affaire. Op 9 Oktober ben ik teruggegaan naar de Veilingweg om de auto op te halen. Tot mijn grote verbazing kreeg ik te horen dat ik de inmiddels hoog

opgelopen stallingskosten niet hoefde te betalen, wel vanaf 30 oktober. Dit vond ik een vreemde gang van zaken. Echter, door dit hele gebeuren heb ik op 19 Augustus een vervangende auto gekocht, ook een Volkswagen Golf. Deze auto had ik natuurlijk nooit gekocht als ik had geweten dat mijn auto al op 24 Juli op uw terrein stond. De laatst genoemde auto kan ik met het aanvaarden van een aanzienlijk verlies weer terug verkopen aan de leverancier. En als ik schrijf over verlies, reken ik ook daaronder gemaakte kosten zoals de verplichte verzekering en motorrijtuigenbelasting.

Gezien het bovenstaande, ben ik van mening dat ik door de handelwijze van Uw bedrijf op onnodige kosten ben gebracht. Voor deze kosten wil ik Uw bedrijf aansprakelijk stellen."

7. Het regiopolitiekorps Rotterdam-Rijnmond berichtte verzoeker bij brief van 13 december 1996 onder meer het volgende:

"Op 24 juli 1996 werd uw personenauto teruggevonden en bij het Takelbedrijf van de Politie Rotterdam-Rijnmond aan de Veilingweg 66 veiliggesteld. Na het terugvinden van uw voertuig werd door een medewerker van het Takelbedrijf de gegevens van uw voertuig doorgegeven aan het Vermist-Auto-Register te Apeldoorn. Dit instituut fungeert in Nederland als centraal orgaan voor de registratie van vermiste voertuigen. Hier tracht men de gegevens van vermiste buitenlandse voertuigen en verzekeringsmaatschappijen te achterhalen. Op 26 september 1996 ontving het Takelbedrijf een zogenaamd 'terugbericht buitenlandse voertuigen' waarin uw eigenaarsgegevens vermeld stonden. Naar aanleiding hiervan werd u per brief op 27 september 1996 in kennis gesteld van het terugvinden van uw voertuig. De politie van uw woon- of verblijfplaats wordt door ons hieromtrent niet ingelicht. U haalde uw voertuig 9 oktober 1996 bij het Takelbedrijf aan de Veilingweg 66 op. Daar u eerst op 27 september 1996 in kennis bent gesteld omtrent het terugvinden van uw voertuig zijn de stallingskosten per deze datum berekend."

8. Verzoeker wendde zich bij brief van 3 april 1997 tot het Centrale Meldpunt van het Vermiste Auto Register (VAR). Verzoeker stelde het VAR aansprakelijk voor de schade die hij had geleden omdat het VAR het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond te laat had geïnformeerd wie de eigenaar van de teruggevonden personenauto was. In antwoord op verzoekers brief van 3 april 1997 deed het VAR verzoeker bij brief van 8 april 1997 onder meer mee:

"Omtrent het in kennis stellen van de eigenaar/rechthebbende het navolgende:

1. De politie-instantie die een gestolen voertuig aantreft en laat veilig stellen is en blijft verantwoordelijk voor berichtgeving naar eigenaren/rechthebbenden. 2.

De Stichting VAR is een private instelling, die een privaat register van vermiste voertuigen beheert en in voorkomend geval doen politie-instanties een beroep op het internationale netwerk van VAR voor het vaststellen van rechthebbende/eigenaren. Er bestaat geen enkele formele overeenkomst op dit punt en de Stichting VAR heeft in dezen geen enkele inspanningsverplichting.

3. In onderhavige aangelegenheid heeft U aangifte gedaan bij de politie te Rotterdam,

terwijl het voertuig ook in Rotterdam werd aangetroffen. Uw gegevens, inclusief een verblijfsadres in Nederland, staan vermeld in het proces-verbaal van aangifte, waarvan wij van U een kopie ontvingen.

4. Dit laatste is bij de politie in Rotterdam kennelijk onopgemerkt gebleven. De politie-ambtenaren die Uw voertuig aantroffen stelden vast dat dit voertuig door de Belgische Rijkswacht onder nummer (...) in het internationale Schengen Informatie Systeem als ontvreemd was gesignaleerd, reden waarom de Rijkswacht werd ingelicht over het aantreffen. De Belgische Rijkswacht heeft U kennelijk niet in kennis gesteld daarover.

5. Op 24 juli 1997 ontvingen wij het verzoek van de politie te Rotterdam om hen te informeren over de eigenaar van het voertuig met het kenteken AAA-~~X~~BB. Wij hebben deze vraag voorgelegd aan de Belgische beroepsvereniging van motorrijtuigverzekeraars U.P.E.A., tot wie wij ons voor dergelijke vragen kunnen richten. Wij verkregen daarop geen antwoord. Uit een rappel van de politie Rotterdam dd. 10-08-1996 bleek, dat het om het kenteken AAA-~~B~~BB handelde, waarna wij ons met dit kenteken wederom tot U.P.E.A. hebben gewend. Na ontvangst van hun antwoord dd. 26 september 1996 hebben wij de politie te Rotterdam Uw gegevens kunnen verstrekken en werd U door de politie ingelicht. Uit het vorenstaande moge duidelijk zijn, dat binnen de politie Uw gegevens direct voorhanden waren en dat de politie te Rotterdam en/of de Belgische Rijkswacht U kort na het aantreffen hadden kunnen inlichten. De Stichting VAR is in dezen geen partij, waarop enige inspanningsverplichting rust; zij heeft de politie op haar verzoek uitsluitend behulpzaam willen zijn bij het verkrijgen van gegevens van de eigenaar/rechthebbende."

9. Het Regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond deelde verzoeker bij brief van 3 juni 1997 onder meer mee:

"Inderdaad werd het kenteken van uw auto onjuist doorgegeven aan het VAR. Het chassisnummer werd echter wel correct doorgegeven. Het VAR zoekt op beide gegevens. Dit komt regelmatig voor bijvoorbeeld ingeval van valse kentekens, het ontbreken van kentekenplaten enz. Zoals blijkt uit het terugbericht heeft de VAR dus op basis van dit chassisnummer uw gegevens weten te achterhalen en deze op 26 september 1996 aan ons doorgegeven. Direct hierna werd u in kennis gesteld, heeft u het voertuig opgehaald en werden u de juiste kosten in rekening gebracht. Het door u geleden verlies bij verkoop van een door u aangeschafte vervangende auto kan de politie niet worden aangerekend. Hiervoor bent u zelf verantwoordelijk. Uw verzoek om vergoeding van dit verlies zal derhalve niet worden gehonoreerd."

10. Bij brief van 16 juni 1997 berichtte verzoeker de regiopolitie Rotterdam-Rijnmond onder meer:

"In dank ontving ik Uw brief van 3 Juni j.l. Voor de inhoud van de brief heb ik niet zoveel dank. U gaat volkomen voorbij aan de essentie van mijn brief. Die is n.l. dat vóór U het VAR inschakelde, verzuimd heeft om te onderzoeken welke gegevens U omtrent deze diefstal al in eigen huis had. U had dan ongetwijfeld het proces-verbaal dat door Bureau Noord is opgemaakt aangetroffen en waarvan een kopie in Uw bezit is. In dit

proces-verbaal staat onder meer het juiste kentekennummer. Ik heb n.l. het originele Belgische kenteken overlegd. Als U die procedure gevolgd had kan ik mij vervolgens niet voorstellen dat een opsporingsambtenaar op zoek gaat naar een chassisnummer dat meestal op een van buitenaf onzichtbare wijze in het voertuig is aangebracht. In goede gemoede begin ik mij af te vragen wat voor zin het heeft een proces-verbaal te laten op maken als dit niet o.m. bij opsporingen wordt gebruikt. Resumerend blijf ik U aansprakelijk stellen voor mijn geleden schade van F. 2500,-."

B. Het standpunt van verzoeker Het standpunt van verzoeker staat samengevat weergegeven onder **KLACHT** en onder A.6. en A.10.

. Het standpunt van de korpsbeheerder

1. De beheerder van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond reageerde bij brief van 3 november 1997. Hij verwees in zijn schrijven naar een bijgevoegde rapportage en deelde mee zich te kunnen vinden in het oordeel van de manager van het facilitair bedrijf van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond.

2. De rapportage van de manager van het facilitair bedrijf van het regiopolitiekorps Rotterdam-Rijnmond van 14 oktober 1997 vermeldt onder meer:

"1. (...) Zowel het proces-verbaal van aangifte van de diefstal van het voertuig AAABBB van de heer D. (verzoeker; N.o.) alsmede het aantreffen van het voertuig staan geregistreerd bij District 5 van de politie Rotterdam-Rijnmond. Na aantreffen werd het Schengen Informatie Systeem geraadpleegd en werd het voertuig als teruggevonden afgesignaleerd. Onder het unieke nummer (...) werd het CRI (bureau Sirene) ingeschakeld waarna de Belgische Rijkswacht werd geïnformeerd over het aantreffen. Een en ander werd bevestigd door het betreffende hoofd Basiseenheid. Deze procedure wordt standaard gevolgd, echter in het geval van de heer D. heeft dit niet geleid tot een snelle berichtgeving over het terugvinden van zijn gestolen auto. Omdat zowel in Nederland als in België de bestanden na teruggave aan de eigenaar worden geschoond is thans niet meer na te gaan waar het fout is gegaan.

2. (...) Na aantreffen van het voertuig werd dit op verzoek van de betreffende politie-ambtenaar veiliggesteld en overgebracht naar het opslagterrein van het Facilitair Bedrijf aan de Veilingweg. De ambtenaren van het Facilitair Bedrijf hebben geen toegang tot het bedrijfsprocessensysteem van de politie noch hebben zij toegang tot het Schengen Informatie Systeem. Gegevens over de eigenaar of over diens verblijfplaats waren bij hen niet bekend. Derhalve werden deze gegevens opgevraagd bij het VAR.

Daarbij werd het kenteken onjuist doorgegeven doch het chassisnummer werd wel correct doorgegeven. Eerst op 26 september 1996 werd bericht terug ontvangen waarna de eigenaar werd ingelicht, dat zijn auto was teruggevonden.

3. (...) Het verzoek om schadevergoeding werd afgewezen omdat niet kon worden vastgesteld dat de politie Rotterdam-Rijnmond onjuist heeft gehandeld of dat de Belgische Rijkswacht in gebreke is gebleven en tevens omdat de politie ook niet verantwoordelijk kan worden gesteld voor een door de heer D. geleden verlies bij verkoop van een door hem

aangeschafte auto. Bovendien is er normaliter bij voldoende dekking via de verzekering sprake van een schadeloosstelling (dagwaarde) van de eigenaar, waardoor een vergelijkbaar vervangend voertuig kan worden aangeschaft."

. Reactie verzoeker Verzoeker deelde op 3 december 1997 en op 9 april 1998 in reactie op het standpunt van de korpsbeheerder mee dat hij bij zijn standpunt bleef. **BEOORDELING**

. Ten aanzien van het raadplegen van het bedrijfsprocessensysteem

1. Verzoeker klaagt er in de eerste plaats over dat ambtenaren van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond, toen op 24 juli 1996 zijn op 16 juli 1996 in Rotterdam gestolen auto met Belgisch kenteken was teruggevonden, hebben nagelaten het bedrijfsprocessensysteem van hun korps te raadplegen om na te gaan of zijn auto daarin als gestolen was vermeld. Verzoeker had op 17 juli 1996 bij het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond aangifte gedaan van diefstal van zijn personenauto.

2. Indien de politie een als gestolen gesignaleerd voertuig aantreft, dient zij gebruik te maken van alle haar ten dienste staande mogelijkheden, waaronder systemen met gegevensbestanden, om het voertuig zo snel mogelijk ter beschikking te kunnen stellen van de rechtmatige eigenaar.

3. Namens de korpsbeheerder deelde de manager van het Facilitaire Bedrijf van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond mee dat politieambtenaren die verzoekers auto hadden aangetroffen het Schengen Informatie Systeem hadden geraadpleegd nadat zij de auto

hadden aangetroffen. Het voertuig van verzoeker stond in dat systeem als gestolen gesignaleerd. Hierop had het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond de Belgische politie geïnformeerd over het aantreffen van de auto.

4. Het staat vast dat de auto van verzoeker op het moment dat deze werd teruggevonden als gestolen vermeld stond in het bedrijfsprocessensysteem van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond. Ook de aangifte van de diefstal van de auto was in dat systeem opgenomen, met vermelding van verzoekers naam en telefoonnummer. De politieambtenaren die verzoekers auto hadden aangetroffen, maakten in dat systeem een mutatie van het aantreffen van de auto in het dag- en nachtrapport. Het had voor de hand gelegen dat zij daarbij dit systeem zouden hebben geraadpleegd om na te gaan of verzoekers auto daarin op enigerlei wijze was opgenomen. Ten onrechte hebben zij dit nagelaten.

5. Verzoekers auto is na het aantreffen overgebracht naar het opslagterrein van het Facilitair Bedrijf. Ambtenaren van het Facilitaire Bedrijf hebben geen toegang tot het bedrijfsprocessensysteem, aldus de manager van dat bedrijf. Deze ambtenaren hadden zich voor gegevens over de eigenaar gewend tot het Vermiste Auto Register (VAR). De omstandigheid dat ambtenaren van het Facilitaire Bedrijf het bedrijfsprocessensysteem niet mogen raadplegen, had er echter niet aan in de weg behoeven te staan dat zij een collega die wel toegang heeft tot dat systeem hadden kunnen vragen om na te gaan of in dat systeem iets was geregistreerd over verzoekers auto. Het is onjuist dat zij dit niet hebben gedaan. Het moet voor rekening komen van het korps, dat aldus informatie die wel

bij het korps aanwezig was niet (adequaat) is gebruikt. De onderzochte gedraging is op dit punt niet behoorlijk. II. Ten aanzien van het informeren van verzoeker over het terugvinden van de auto

1. Verzoeker klaagt er voorts over dat het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond hem pas op 27 september 1996 heeft geïnformeerd over het feit dat zijn auto was teruggevonden. Verzoeker deed op 17 juli 1996 aangifte van diefstal van zijn auto. Het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond trof al kort daarna, op 24 juli 1996, in Rotterdam verzoekers auto aan.

2. De korpsbeheerder deelde mee dat de regiopolitie Rotterdam-Rijnmond de Belgische politie via het CRI op de hoogte had gesteld van het aantreffen van verzoekers auto. Voorts had de politie schriftelijk het VAR geraadpleegd. Daarbij was een onjuist kenteken van verzoekers auto doorgegeven, maar wel het juiste chassisnummer. Het VAR had op 26 september 1996 de persoonsgegevens en het adres van verzoeker gemeld aan de politie, waarna deze verzoeker had ingelicht over het terugvinden van zijn auto.

3. Gelet op hetgeen onder I.4. en I.5. is overwogen, zou bij adequaat handelen van ambtenaren van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond de informatie uit het bedrijfsprocessensysteem direct beschikbaar zijn gekomen, zodat verzoeker veel eerder had kunnen worden benaderd. Het is dan ook niet juist dat verzoeker pas op 27 september 1996 in kennis is gesteld van het op 24 juli 1996 terugvinden van zijn auto. Het is voorts niet juist dat bij het benaderen van het VAR niet direct het juiste kenteken is doorgegeven. De onderzochte gedraging is op dit punt eveneens niet behoorlijk. III. Ten aanzien van de afwijzing van het verzoek om schadevergoeding

1. Verzoeker heeft op 19 augustus 1996 een vervangende auto gekocht. Na het terugkrijgen van zijn gestolen auto heeft hij de vervangende auto verkocht met een verlies van f 2500,-. Hij klaagt er over dat het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond zijn verzoek om schadevergoeding op 3 juni 1997 heeft afgewezen.

2. De manager van het Facilitair Bedrijf van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond deelde verzoeker op 3 juni 1997 mee dat de politie het verlies bij de verkoop van de vervangende auto niet kon worden aangerekend. De politie had verzoeker namelijk direct na het op 26 september 1996 ontvangen van zijn gegevens van het VAR in kennisgesteld van het terugvinden van zijn auto. Namens de korpsbeheerder deelde de manager van het Facilitair Bedrijf mee dat het verzoek om schadevergoeding was afgewezen omdat niet kon worden vastgesteld dat de regiopolitie Rotterdam-Rijnmond onjuist had gehandeld. Voorts stelde hij zich op het standpunt dat verzoeker zelf verantwoordelijk was voor het verlies bij de verkoop van de vervangende auto.

3. Gelet op hetgeen hiervóór onder I. en II. is geoordeeld, is het standpunt van de manager van het Facilitair Bedrijf van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond niet houdbaar. Zo bezien, schiet de motivering van de afwijzing van het verzoek om schadevergoeding duidelijk tekort, wat er ook zij van het argument dat verzoeker zelf verantwoordelijk is voor zijn besluit een vervangende auto aan te schaffen en te verkopen. De onderzochte gedraging is in zoverre eveneens niet behoorlijk. Dit geeft de Nationale ombudsman

aanleiding tot het doen van de aanbeveling om het afwijzende besluit te heroverwegen, met inachtneming van het oordeel dat de politie is tekortgeschoten in de periode nadat verzoekers auto was teruggevonden.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond (de burgemeester van Rotterdam), is gegrond. **AANBEVELING** De beheerder van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond wordt in overweging gegeven om het verzoek om schadevergoeding opnieuw te bezien en zijn aanvankelijke beslissing tot afwijzing van het verzoek te heroverwegen, met inachtneming van hetgeen hiervóór onder I. en II. is geoordeeld.